

A Pannonhalmi Főapátság Máriaremete–Hidegkúti
ÖKUMENIKUS ÁLTALÁNOS ISKOLÁJA + ISKOLASZÉK
ŐSZI ÖSSZETARTÁSA

2023. augusztus 28 – 29.

Győr

Kedves Pedagógusok!

Sok szeretettel köszöntünk Benneteket az új tanévben! Győr a három folyó városa, szimbolikus hely a számunkra. Ahogy Pannonhalma kupaca alatt Győr városában a Mosoni-Duna, a Rábca és a Rába egyesül, hogy együtt fussanak tovább, úgy kapcsolódik össze az Ökuban a Pannonhalmi Főapátság védőszárnyai alatt az evangélikus, a református és a katolikus felekezet, hogy egymást megismerve, megértve, megtartva és támogatva együtt haladjon tovább egyazon cél felé.

Ám nemcsak a három folyó fut itt össze hosszú út után, hanem Ti is a nyári szabadság után. Sokfelől jöttök: ki erről, ki arról, sok nyári élménnyel gazdagodva. Bízunk benne, hogy ez a két nap hozzásegít benneteket ahhoz, hogy ismét egy irányba tekintsetek és együtt, egymásban megerősödve haladjatok tovább az úton.

Hordozzon sasszárnyon az Úr ebben a tanévben is Benneteket!

Szeretettel:

az Iskolaszék csapata és az ökus szülők közössége

PROGRAMTERV

Indulás: augusztus 28-án hétfőn 8.00-kor külön busszal
Visszaindulás: augusztus 29-én kedden 17.00-kor
Helyszín: Klastrom Hotel
Győr, Zechmeister u. 1.

2023. AUGUSZTUS 28. HÉTFŐ

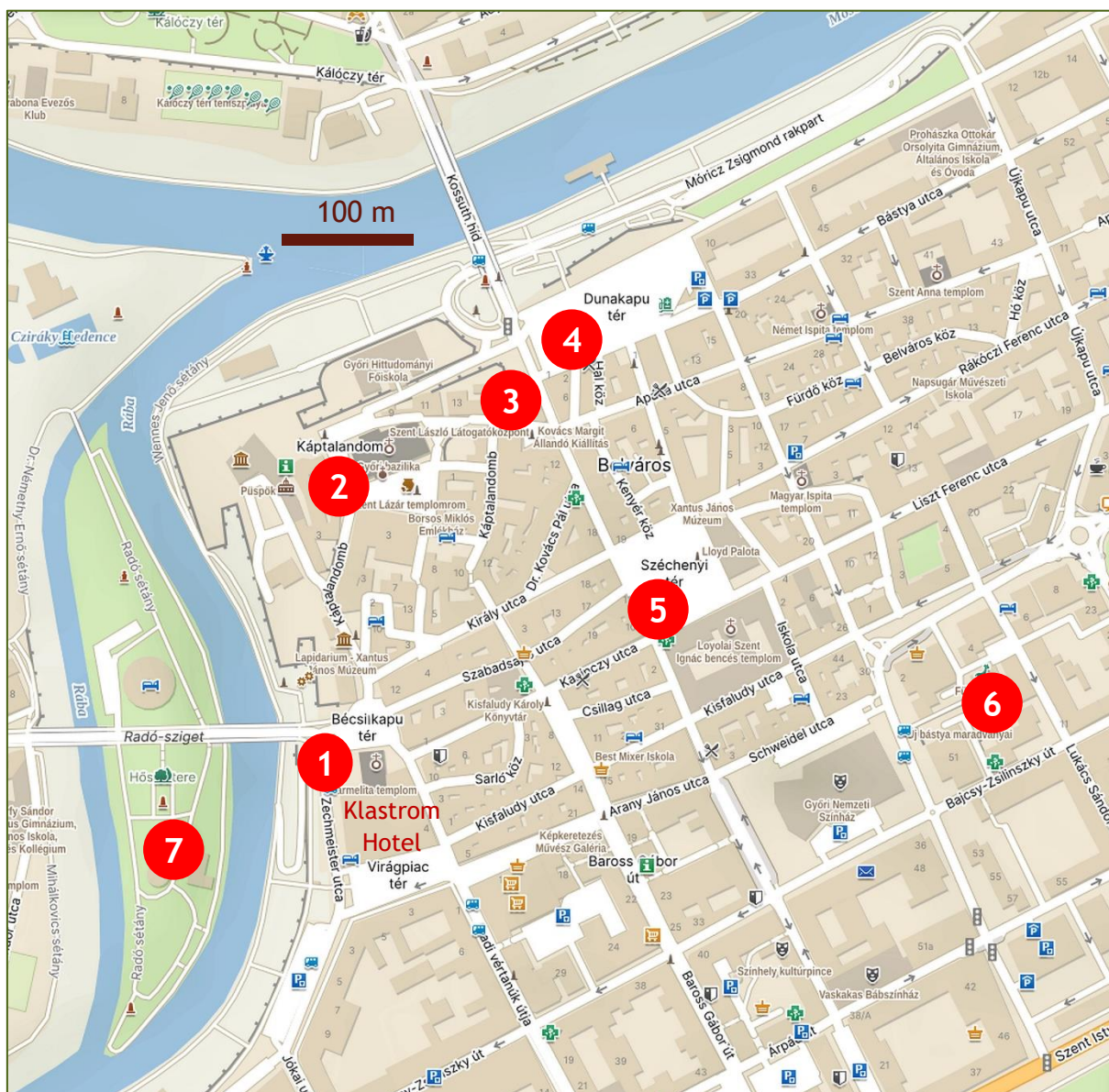
8.00 Indulás az Öku elől
9.30 Érkezés Győrbe, a szállás elfoglalása
10.00 Meglepetés
13.00 Ebéd (Komédiás étterem)
13.30 Szabadidő
15.00 Meglepetés folytatás
18.00 Vacsora (Komédiás étterem)
19.00 Ima a Rába partján
Teaház

2023. AUGUSZTUS 29. KEDD

8.00 Reggeli ima, reggeli
9.00 Titusz atya
11.00 Pihenő, séta
13.00 Ebéd (Komédiás étterem)
14.00 Titusz atya
15.45 Mise (Karmelita templomban)
17.00 Indulás haza

Győri séták

Magyarország műemlékekben második leggazdagabb vidéki városa a barokk belváros rekonstrukciójának elismeréséül elnyerte a műemlékvédelem Európa-díját. A történelmi korokat idéző templomok, paloták, múzeumok, jellegzetes sarokerkélyek, szűk közök belvárosi sétára invitálják a látogatót. A hangulatos utcácskák, a tágas terek, a házakon lógó régi cégérek, a szűk sikátorok és a kedélyes beszélgetésekre, finom kávéra vagy fröccsre csábító teraszok azonnal megadják a győri tartózkodás alaphangját. Bele kell lassulni a barokk városba, és szépen sorban érdemes mindent felfedezni...

1 BÉCSI KAPU TÉR

A hangulatos tér központi eleme a barokk építészet remekének számító – XVIII. század második feléből származó – **Karmelita templom** és a hozzá kapcsolódó egykori rendház, mely ma szállodaként üzemel. A tér közepén látható Kisfaludy Károly, a reformkori irodalmi élet meghatározó alakjának szobra. Mögötte áll a város egyik legrégebbi lakóépülete, az **Altábak-ház**, mely két díszes sarokerkélyrel is büszkélkedik. A győri vár erődítménye jelen formájában a XVI-XVII. századból származik. A **várfal** tövében a folyóparti sétányokon gyönyörködhetünk a kilátásban.

2 KÁPTALANDOMB

A Káptalándombon álló Bazilika és Püspökvár a nyugat-magyarországi kereszténység szimbólumai. A Győri Püspökséget Szent István király alapította 1000-1009 között. A győri Bazilika alapjait is az ő uralkodása alatt rakták le. A Bazilikában tekinthető meg az egyik legértékesebb magyarországi szakrális emlék, **Szent László király hermája**. 1192-ben, Szent László szentté avatásakor a király nagyváradi sírjából emelték ki csontjait és koponyáját, melyeket aranyozott, ezüstből készült, sodronyzománcos hermába foglaltak. Ez az egyetlen hiteles Árpád-házi királyábrázolás Magyarországon. A Könnyező Szűzanya képe szintén a Bazilikában tekinthető meg. Walter Lynch író püspök menekítette ki ezt a festményt 1655-ben Írországból Győrbe. **A Bazilika múzeumában** a látogatók tablókön és televízión végig követhetik a bazilika építésének történetét, a legjelentősebb művészeti emlékeit. A régi páncélszekrényben kialakított vitrin ötszáz év liturgikus kincseit őrzi. **Boldog Apor Vilmos síremlékét** és vértanúságának emlékeit a Püspökvár pincéjében, a vértanúság eredeti helyszínén tekinthető meg. A kiállításon a püspök életéből, tevékenységéről beszámoló

dokumentumok, a püspök naplórészletei láthatóak, és audiovizuális eszközök segítségével elevenedik meg a kor és Apor Vilmos vértanúsága. Az **Egyházmegyei Kincstár** liturgikus tárgyakból áll, rendkívül értékes a Kincstár gótikus kelyhekből álló gyűjteménye, melynek legkorábbi darabja a XV. század elejéről származik. A muzeális könyvtár 67 ezer kötet könyvet 190 ősnymtatványt és 362 darab kéziratot őriz. A legértékesebb könyv a Hunyadi Mátyás könyvtárából származó Corvina és Magyarország legnagyobb kódexe, a Zalka-antifonálé.

3 JEDLIK UTCA ÉS GUTENBERG TÉR

A belváros jellegzetes színfoltjának számító, klasszicista stílusban helyreállított **Kresztaház** Kovács Margit győri születésű kerámiaművész életmű-kiállításának otthona. A műemlék épület előtt látható **Jedlik-csobogó** a szódásüveg győri feltalálójának, Jedlik Ányos bencés szerzetesnek állít emléket. A Gutenberg téren álló **Frigyláda-szobor** az ország legszebb barokk kori egyházi fogadalmi emlékműveinek egyike.

4 DUNAKAPU TÉR

A tágas tér nyugati oldalán a kerek ivókút széljelzője, a **Vaskakas** a város török kori legendáját őrzi. A modern alkotások közé tartozik a lencse alakú **Pulzus-szobor**, mely népszerű szelfipont.

5 SZÉCHENYI TÉR

Az impozáns barokk tér és a Király utca sarkán álló patinás **Esterházy-palota** (Király u. 17.) a XVIII. században nyerte el mai formáját. A Rómer Flóris Művészeti és Történeti Múzeum székhelye, falai között a 2021-es jubileumi évben időszakos kiállítás keretében Győr történelmével ismerkedhetünk. A **Vastuskós-ház** (Széchenyi tér 4.) nevét a sarokerkélye alatt felállított fatuskóról kapta, melybe a legenda szerint a Győrben megforduló iparoslegények egy-egy szöveget vertek. A vastuskó valójában az 1830-as évektől itt működött fűszerkereskedés megmaradt cégére. A szomszédságában álló pompás barokk palotát, az **Apátúr-házat** (Széchenyi tér 5.) a XVIII. század közepén a pannonhalmi főapát építtette. A **Loyolai Szent Ignác bencés templom, a rendház és a gimnázium** épületegyüttese a város látképének meghatározó eleme. A rendház részeként ma is eredeti funkciójában működik a korai barokkos díszítésű **Patikamúzeum**. A templom bejáratával szemben látható **Mária-oszlopot** Buda töröktől való visszafoglalása után hálaadásként emeltette az akkori győri püspök 1686-ban.

6 FÜLES BÁSTYA (PÁLFFY U. 4/B)

A XVI. századi végvári kazamatákban kialakított terráriumokban **Dél-Amerika őserdeinek élővilága** elevenedik meg, ahol a bátrabbak néhány fajt akár kézbe is foghatnak.

7 RADÓ-SZIGET

A város egyik legromantikusabb csücske a Rába két ága által közrefogott, közel 20 000 m² területű sziget, mely kedvelt **séta- és pihenőhely**. Innen pár száz méterre ömlik a Rába a Mosoni-Dunába.

Források:

<https://www.danubius-hotels.com/hu/magazin/kihagyhatatlan-gyori-latnivalok>

<https://www.gyorcard.com/hu/belvarosi-setak-es-turautvonalak>

”

Utadat mutasd meg Uram nekem, és ösvényeidre vezess el engem.

(Zsolt 25,1-4)

Beszélgetés Dr. Seidl Ágostonnal

KERESZTES SZILVIA BESZÉLGETÉSE ELHANGZOTT A MÁRIA RÁDIÓ HITVALLÓK CÍMŰ MŰSORÁBAN 2019. JANUÁR 20-ÁN.

https://hangtar.mariaradio.hu/media/hitvallo/2019/2019.01.20_16-00-hitvallo.mp3

Hitéletének melyek voltak a legfontosabb állomásai, hogyan döntött a hivatása mellett?

Az egész életem során, főleg így idősebb fejjel visszatekintve azt látom, hogy tényleg volt egy vezetés az életemben. Amit az ember sokszor csak így utólag lát meg. Abban a pillanatban, amikor valamiről dönteni kell, akkor talán ez nem ennyire tudatos, de utólag visszatekintve azt látom, hogy nagyon jól vezetett engem a Jóisten akár a tanulmányaimat, a hivatásomat tekintem, akár a párválasztásomat, vagy a családomban az életemet, később a társadalmi munkáimat, vagy az életemben adódó nehézségeket, betegségeket tekintem. Szóval nagyon jó irányokba taszigált engem a Jóisten mindig, amikor volt valami fordulópont. Persze ezeket a döntéseket nekem kellett meghozni, és az irányokba nekem kellett beleállni. Mindig úgy éreztem, hogy ami felé megnyílt egy út, oda a lehető legintenzívebben kellett dolgozni és megtenni mindent, ami ott szükséges. De az, hogy ezek az irányok jó irányok lettek, és így visszatekintve igazán pozitívan tudom értékelni ezeket a döntési folyamatokat, döntési pontokat, ezekben biztosan a Jóisten keze is nagyon benne van.

Gyerekkorára hogyan emlékszik vissza?

Rendes katolikus családba születtem bele, ez teljesen természetes volt. 1953-ban születtem, ezek elég kemény idők voltak, a legvastagabb Kádár rendszer, és a családuk nagyon tartotta a hitét és a vallásgyakorlását. Annak ellenére, hogy a felmenőim elég sok meghurcoltatást éltek meg: teljes kifosztást, kitelepítést, azért ez a belső tartás megmaradt a családban és én ebbe nőttem bele és teljesen természetes volt. Azért az

zavaró volt, hogy az iskolában mást mondtak: nyilvánvaló volt számunka, hogy hazudtak, otthon viszont el tudták mondani azokat a dolgokat, amik minket a felfogásunkban, az életvezetésünkben, a hitünkben megerősítettek. Aztán ezen a nyomon haladva kerültem a Piarista Gimnáziumba, ott aztán ez megerősödött. Akkor ugye még szinte kizárólag szerzetes tanárok tanítottak. Olyan kiváló emberek tanítottak, mint Jelenits tanár úr, László Miska bácsi, aki kémiára tanított és akinek a hatására kerültem a vegyészmérnöki pályára. Fekete Antal, aki magyarra tanított, ő szeretettette meg velem az irodalmat és a verseket. Szóval így visszatekintve nagyon jó hatása volt a Piarista Gimnáziumnak az ifjú életemre. 18 évesen, amikor érettségiztem, ezek a dolgok még nem voltak ennyire világosak és egyértelműek, de ahogyan az ember öregszik és visszatekint ezekre a gyökerekre, ezekre az indíttatásokra, akkor érzi, hogy ezek mennyire komolyak és mennyire értékesek voltak.

Vissza tud emlékezni pontosan egy olyan élményre, amikor el kezdett érdeklődni a vegyészett, a kémia iránt? Miért tetszett ez meg Önnek?

Már általános iskolában is érdekelt a dolog, de aztán a gimnáziumban László tanár úr hatása nagyon jó volt. Ő emberileg is egy kiváló valaki volt és szakmailag is nagyon jól terelgetett minket. Legalábbis az én érdeklődésemet nagyon jól megnyitotta ebbe az irányba. Annak ellenére, hogy a családukban fölfelé tekintve nagyon sok építész van, én ebbe az irányba mozdultam el. Aztán a későbbi pályaválasztásomban megmaradtam az építőipar mellett, ezért is lettem ezen a téren egy kicsit jobban kiművelve.

Hogyan kristályosodott ki, hogy mivel szeretne foglalkozni?

A családi építőipari indíttatás megvolt: egyenesági felmenőim között van Hauszmann Alajos, aki a királyi várat tervezte, Hüttl Dezső, aki a piaristák központi épületét tervezte és édesapám is az építőiparban dolgozott, a legtöbbet tanárként az Ybl Miklós Főiskolán volt tanszékvezető. Ez az építőipari indíttatás megvolt, ezen belül én aztán a vegyészeti dolgokkal foglalkoztam: építéskémiával, olyan anyagokkal, amiket az építőipar felhasznál. Ebben is voltak nagyon érdekes útválasztók az életemben, mert természetesen a Piarista Gimnázium miatt nem vettek fel egyből az egyetemre, és akkor elmentem egy építőipari cégnek a laborjába tanulmányozni az építőanyagokat. Aztán ennek folyományaként mentem tovább az egyetemre is és ott is ezt az irányt választottam. Utána ugyancsak egy építőipari céghez mentem el dolgozni, és ez is nagyon érdekes volt. Ott is olyan körülmények közé kerültem, ami ezt az irányt segítette. Akkor indult el pont egy szakmérnök képzés, amin részt tudtam venni. Az is nagyon jó volt, hogy az első évben sikerült minden vizsgámat ötösre letenni, és nem tudtam, de akkor szembesítettek vele, hogy ha ezt így tudom végig csinálni, akkor egyből lehet tovább menni doktori fokozatra. Ez is egy iránymutatás volt, hogy ebbe az

irányba érdemes dolgozni. S akkor az ember lapátolt, dolgozott ebbe az irányba és tényleg összejött. Ezek a dolgok anélkül, hogy az ember családja ne segített volna, akkor nem működött volna. Mert ebben az időszakban már volt feleségem és két gyerekem. Ez a háttér is szükséges volt ahhoz, hogy ezeket a dolgokat csinálni lehessen. Itt is észlelni lehet a Jóistennek ezt a jó irányítását, mert több leányzónak udvaroltam fiatalkoromban, de végül is, aki a feleségem lett, ő egy csodálatos lélek, sokkal közelebb áll ezekhez a lelki dolgokhoz, mint én. Én ilyen mérnök fajta vagyok, kicsit racionálisabb. Ő viszont ezekhez a dolgokhoz sokkal közelebb áll, úgy szoktam mondani, hogy neki más típusú kulcsai vannak ezekhez a transzcendens dolgokhoz, mint nekem, és nagyon jól vitt engem ebbe az irányba.

Hogyan ismerkedtek meg, hogyan alakult a családalapítást?

Ismerte egymást a két család már nagyon rég óta. Olyan rég óta, hogy anyáink osztálytársak voltak az Angolkisasszonyoknál. És ebbe a budapesti keresztény középosztályba tartozott a két család, ahol azért általában ismetrék egymást az emberek. Gyerekkorunkban is ismertük már egymást, de később nyílt egymásra a szemünk, és nagyon jó volt az, hogy azonos környezetből, azonos kulturális, lelki környezetből jöttünk mind a ketten. Itt nem voltak olyan nehéz akadályok, amiket össze kellett volna túlságosan erősen köszörülni. Persze mindig vannak egy házasságban nehézségek, amiket a későbbiekben ki kell dolgozni, olyan egyensúlyra kell jönnie a házastársaknak, amiket az évek hoznak meg.

Említette, hogy az édesapja is hasonló pályán volt. Hogyan emlékszik vissza a vele való kapcsolatra?

Édesapámat mindig roppant módon tiszteltem, mert ő a háborúban megrokkant. Ő az a korosztály volt, akit a Műegyetemmel kivittek Németországba, és aztán ott végigmenekülték egész Németországot föl Dániáig, és ott betegedett meg és ott lett rokkant. Úgy jött haza, úgy fejezte be az egyetemet, úgy alapított családot. Ezt a nehézséget ő mindig nagy akaraterővel és nagy nekiszánással tolta oldalra és foglalkozott a saját hivatásával, foglalkozott a családjával. Mindig felnéztem rá emiatt. Még ma is él, 94 éves, de egyébként egy szigorú ember volt és nagyon következetes. Nagyon egyenes, kemény gerincű. Őt azok az idők sem törték meg, amik a háborútól a rendszerváltozásig jártak itt Magyarországon.

Hogyan volt ő iránymutatás az ön lelki életében?

Mindenképpen példa volt az, hogy tartottuk magunkat ahhoz a rendhez, ahhoz az erkölcsi rendhez, szabályrendhez, amit az egyház elénk ír. Ez mindenképpen példamutató volt. Lelkiekben sokkal inkább azok a személyek, azok a közösségek voltak

nekem fontosak, akikkel a későbbiekben találkoztam. Például a piaristáknál a tanáraim, vagy a későbbiekben, amikor már megházasodtunk és kint laktunk Máriaremetén, akkor ott kialakult egy olyan nagycsaládos közösség, amelynek nagyon nagy volt a megtartó ereje. És ott a pap bácsink, Waigand Jóska bácsi, aki a korának egy nagyon híres és gyerekszerető embere volt, ő nagyon jól összemarkolta a családokat. Ott nagyon sokat kaptunk hitbéli dolgokban is. Eredetileg missziós szakember volt, és nagyon ügyesen terelgette a mi közösségünket abba az irányba, hogy ha ő egyszer meghal, akkor is együtt maradjon a közösség, egymásban tudjunk támaszt találni, egymást tudjuk segíteni. Ez gyönyörű szép dolgokat eredményezett. Például amikor bárki a közösségből beteg lett vagy nagy problémái voltak, akkor azok a közös imaalkalmak, amiket ezekért a társainkért, testvéreinkért összeszerveztek, nagyon megrázóak és nagyon komolyak voltak. Éppen tegnap is volt ilyen, most a nyáron derült ki az egyik barátunkról, hogy rákja van, és pont a mai napon műtik, és ezért tegnap is összejött egy ilyen közösség és nagyon megható és megrázó, amikor 30-40 ember összejön és tudjuk, hogy ez a sokgyerekes család milyen nehéz helyzetbe kerül ilyenkor. És ekkor össze tud jönni a közösség este, és imádkozik érte, hogy túlélje ezeket a dolgokat, és a családja is el tudja viselni ezeket.

Ön a gyerekeinek hogyan adja át ezeket az értékeket, ezeket az útbaigazításokat?

Ez már kicsit az a terület, hogy az ember a szakmáján kívül - és ez egy ilyen családi dolog, hogy otthon is azt tanultam: azon kívül, hogy az ember dolgozik és eltartja a családját, még van kötelezettsége, ezt társadalmi munkának szokták nevezni. És erre is kaptam otthon indíttatást. Eleinte elég sokat dolgoztam a Nagycsaládosok Országos Egyesületében, mert hiszen a nagycsalád egy nagyon fontos dolog. Nekünk is négy gyerekünk van. Ennek a családi létnek az értékeit felmutatni tényleg nagyon fontos. Ott egy időben csoportot vezettem, egy ciklusban főtitkár is voltam. Nagyon azt éreztük, hogy ezt kifelé is mutatni kel a többi embernek. Ma ez már eléggé egyértelmű. Harminc-egynéhány évvel ezelőtt kezdtük el csinálni, úgy látszik, hogy ezek a dolgok lassan-lassan beérnek. A másik a helyi közösség. A gyerekeink mind a Regnumba jártak. Ott is azt lehetett látni, hogy ezek a kis csoportok mennyire erősen tartják egymást, a gyerekeknek is ez mennyire fontos. A korosztályi nevelés ebben az időszakban nagyon erős, és ha jó közösséget tud az ember teremteni a gyerekeinek, akkor ez nagyon jó hatással van rájuk. És ide tartozik az is, hogy részben Waigand Jóska bácsi indíttatására kezdtünk ott helyben szervezni egy keresztény iskolát. Ez a Máriaremete-Hidegkúti Ökumenikus Általános Iskola, ami lassan 30 éve, 1990-ben alakult meg, de mi már 89-ben elkezdtük ezt szervezni. Megint csak azon az elven alapulva, hogy keresztény iskolát szeretnénk volna csinálni, ahol a 3 történelmi felekezet gyerekei közösen tudnak tanulni, mert az volt az elvünk, hogy az a jó, ha az iskola ugyanazt az értékrendet

közvetíti a gyerekeknek, mint amit otthon látnak. És itt is a Jóisten annyiszor segített minket az iskola alapításától kezdve az évenkénti bővítésig, végül egy teljesen komplett iskola felépítéséig. Most már 500 fölött van a gyerekek száma, akik ott tanulnak. Lassan 1000 gyerek kiment már az iskolából, akik ezt az értékrendet képviselik. És nagyon jó azt látni, hogy 70-75 százalékuk megy tovább egyházi iskolába. tehát így ezen a módon, ezeken a tevékenységeken keresztül nemcsak a saját gyerekeinknek, hanem a közösségeinkben élő gyerekeknek is lehet ezt az értékrendet, ezt az erkölcsi irányvonalat, ezt a tartást továbbadni.

Mi volt az indulástól kezdve az ön feladata?

Én az indulástól kezdve egészen mostanáig az Iskolaszék Egyesületnek voltam az elnöke. Most már eltelt lassan 30 év az indulástól. 1-2 éve látszódott, hogy át kell adni a fiataloknak a zászlót, hogy ők vigyék. Egyrészt mert több az erejük, nagyobb az innovációs készségük, több energiát, több időt tudnak fordítani az iskolára. Úgyhogy pont most ezekben a hónapokban, napokban zajlik ennek az átadásnak a folyamata. Új iskolaszéki elnök lett, új titkár és jegyző. Ők fogják tovább vinni ezt a projektet, támogatni az iskola szellemiségét, működését. Mi is úgy látjuk, hogy ez egy nagyon értékes dolog, amit sikerült csinálni. Ez nem az én érdemem, mert egy nagyon komoly társasággal együtt végeztük az alapítás munkáit és azóta is a támogatást, az iskola kísérésének a munkáját. Nagyon fontosnak érezzük azt, hogy megmutassuk, hogy a három keresztény felekezetnek össze kell kapaszkodnia, mert az egész világban tapasztaljuk ezt a keresztényellenességet. Itthon is az igazán hitüket gyakorlók kisebbségben vannak. Fel kell tudjuk mutatni azt, hogy az a közös, amit a keresztény felekezetek együtt képviselni tudnak, az nagyon értékes, és több a közös bennünk, mint ami szétválaszt minket. Jézus is azt mondja, hogy legyetek mindnyájan egyek, próbáljuk ezt képviselni az iskolában is.

Az egyetemi környezetben mik a legnagyobb örömei, feladatai?

Mivel a felmenőim között két egyetemi rektor és egy professzor, egy egyetemi tanár, az édesapám van, ezért én is mindig szerettem volna tanítani. De abban az időszakban, amikor én kezdtem a pályámat, ilyen múlttal, ilyen családi háttérrel erre nem volt lehetőség. Aztán később a rendszerváltozás után nyílt lehetőség, hogy óraadóként elkezdjek működni az egyetemen. Én ezt nagyon szívesen csináltam mindig, mert itt is úgy gondoltam, hogy amit az ember megtanult és tud, azt át kell adni, nem érdemes a sírba vinni. Erre nyílt lehetőségem, pont ilyen speciális építéskémiai témakörökben: az Építőanyag Tanszéken tartok most már több mint tíz éve órákat, és ezt nagyon szívesen csinálom.

Miért hálás a Jóistennek az életében?

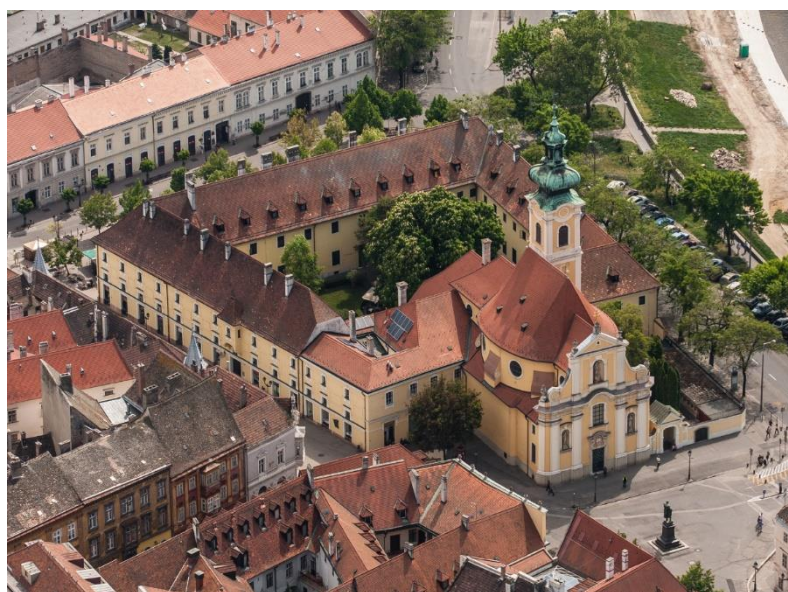
Nagyon sok mindenért lehetek hálás. Magáért az egész szakmai életútért, de ennél sokkal fontosabb, hogy nagyon jó feleséget találtam és ebben is a Jóistennek biztosan benne van a keze. A négy gyerekemért, akik a legváltozatosabb foglalkozást találták maguknak. Márta lányom építészmérnök, Eszter gimnáziumi magyar tanár, Miklós fiam tervező grafikus, Dénes fiam éppen a trombitát végzi a Zeneakadémián. Négy nagyon szerteágazó dolog. Csodálatos az is, hogy a feleségem ugyan orvosként végzett, de a gyerekekkel olyan hosszan otthon maradt, hogy nem praktizált a továbbiakban, talált más dolgot, elvégezte a könyvelői iskolát és most könyvelőként dolgozik. Ő a család lelke. Ezért is nagyon hálát adok. Aztán ezért az egész iskola dologért, ebben is nagyon sok ponton láttam a Jóisten segítségét, amikor egy-egy kritikus dolog volt, amikor az iskola továbblépését kellett biztosítani, akkor mindig jöttek olyan indíttatások, amik továbblendítettek minket. A saját életemben is: elég komoly betegséggel küzdök már évek óta. Ott is nagyon megtapasztaltam a Jóistennek a segítségét, a közösségnek a támogatását. Nagyon összehozott ez a betegség a feleségemmel, mert az ember ilyenkor átértékeli az életét, a dolgoknak a fontosságát, a dolgok súlyosságát. Nem akarok nagyképű lenni, de alázatosabb lesz az ember, amikor ilyen kemény dologgal találkozik. Más dolgokat tekint utána fontosabbnak. Megtapasztaljuk, hogy milyen törékeny cserépedény az ember. Az a nagy magabiztosság, amit ifjú mérnök koromban mindig éreztem magamban, hogy kellő mennyiségű munkát és energiát befektetve egy munkába, egy projektbe kijön a végén az eredmény is. Így idősebb koromban megtanultam, hogy ez nem egészen így van. Kell az is, hogy az embernek a körülményei, az egészsége meglegyen. Mert ha ezekben valami roppanás van, akkor bizony nagyon kiszolgáltatottá válunk. Ez abba az irányba terel, hogy megbecsüljem azokat a pillanatokat, amikor valami működik és valami jó.

Volt olyan munkája, amit kiemelne, amire kifejezetten büszke?

Az egyik a New York Palota, amit a dédapám, Hauszmann Alajos tervezett a körúton. Annak az egész pinceszigetelését annak idején a mi cégünk csinálta, és a tervezési, technológiai részében nagyon komolyan részt vettem. Ami régen pince volt, ott komoly wellness-fitnessz dolgokat alakítottak ki, annak az egész szigetelési rendszerét mi terveztük. Vagy az év eleje tájékán a Lánchíd korrózió védelmével foglalkoztam a csúcsától a lánckamráig. Egyéb hidaknál is dolgoztam, pl. a Rákóczi híd pilonjainak a korróziós felújítását terveztem, vagy most a Déli M0-s autópálya hídjának a korrózióvédelmi tervezésével foglalkozom. A Hajdúdorogi Székesegyház falnedvesedés elleni szigetelésében is részt vettem technológusként. Van egy pár ilyen szép nagy projekt, aztán rengeteg apróság.

Karmeliták Győrben

Idei elvonulásunk helyszíne a karmeliták győri kolostorának épületében kialakított **Hotel Klastrom** lesz. A szálloda ajtaján kilépve rögtön a sétálóutcán találjuk magunkat, és a látnivalók többsége néhány perc alatt gyalogosan megközelíthető.

A Sarutlan Kármelita Szerzetesrend 1697-ben települt be Magyarországra, Győrbe 1699-ben érkeztek. A győri városképet évszázadok óta meghatározó kolostor és templom 1714-1721 között épült és magán viseli a barokk kor jellegzetességeit. A négyszög alapú épület egy belső udvart foglal magába.

A Terézi Kármel

A XII. század vége felé a keresztesek szentföldi hadjáratai folyamán egyre több remete telepedett Palesztinában le a nagy ószövetségi próféta – Illés – tevékenységéről nevezetes Kármel-hegyen, Názarettől nem messze. A különálló remeték együtt élő közösséggé formálódtak, s Szent Albert akkori jeruzsálemi pátriárkához fordultak egyházi jóváhagyásért. Ő fogalmazta meg nekik életszabályzatukat a XIII. század elején az ún. Eredeti Szabály néven. Amikor a karmelitáknak a muzulmánok előre törésével el kellett hagyniuk a Kármel hegyét, Európába áttelepülve 1247-ben IV. Ince pápától kérték szabályzatuk módosítását megváltozott körülményeikhez. A Rend ismét megerősítést nyert, s egyre jobban elterjedt. A kolduló rendek státuszába sorolták be.

Avilai Szent Teréz és Keresztes Szent János lelki tapasztalatai és tanítása által egy új rend – az ún. **Sarutlan vagy mai nevén Terézi Kármel** – alakult, mely a XVI. század végén vált ki a régi (az ún. Sarus vagyis hagyományos) Kármelből. A Terézi Kármel eme két nagy misztikusának személyes kegyelmei és küldetése örökbe fogadásával jutott el karizmájának teljességére, amely az Istennel való egyesülés keresését apostoli és missziós céllal is ötvözi, s az egész világon elterjedt.

Forrás: karmelitarend.hu, klastrom.hu

Apor Vilmos püspök vértanúsága

1945. március 28-án, nagyszerdán az oroszok elérték Győrt. A visszavonuló németek szintén lőtték a várost. Találatot kapott a székesegyház is. Apor püspök végignézte a pusztítást és megsiratta templomát.

A püspök jó pásztorként minden menekülőt befogadott ezekben a napokban, sok százan találtak menedéket a püspökvár pincéiben. Felkészülve mindenre, Győr püspöke kijelentette: „Egyszer úgyis meg kell halni, inkább ilyenkor adja oda az ember az életét.” Nagycsütörtökön Apor Vilmos a pincében mondta utolsó szentmiséjét.

Egyre gyakrabban érkeztek orosz katonák a püspökvárhoz. A püspök mindenkit személyesen fogadott, és nagypéntekig egyáltalán nem aludt. Ekkor részeg orosz katonák el akarták vinni a pincében tartózkodó asszonyokat és lányokat. Apor Vilmos ellenállt. Egy katona előbb a mennyezetbe lőtt – a négy golyó helye most is látható a múzeummá alakított pincében –, majd háromszor rálőtt a püspökre. Egy asszony, meglátva vérző homlokát, felkiáltott: „Püspök atyánk, ezt értünk tette!” Apor Vilmos halkan, mosolyogva felelt: „Szívesen, nagyon szívesen!”

A sebesült főpásztort az ostromlott városon keresztül kórházba szállították, ahol petróleumlámpa fényénél műtötték meg. Apor Vilmos hálát adott Istennek, hogy „ilyen nagypénteket adott” neki, és szenvedései alatt papjaiért, híveiért és hazánkért imádkozott, és megbocsátott támadóinak. Április 2-án, húsvéthétfőn hajnalban halt meg.

Testét ideiglenesen a karmelita templom kriptájába temették. Újratemetésére csak 1986. május 23-án kerülhetett sor, azóta a győri bazilika Héderváry-kápolnájában nyugszik. 1997. november 9-én II. János Pál pápa boldoggá avatta Apor Vilmos püspököt a római Szent Péter téren, több ezer magyar zarándok jelenlétében.

Forrás: magyarkurir.hu